

Dr. PAPP VILMOS

ny. református lelkész

1105 Budapest, Ihász u. 15.

A vértanúság elvi jelentőségéről – Mártíriumról a Szentírásban

<i>„Vincit qui</i>	<i>„Az győz, aki</i>
<i>pro Luce</i>	<i>a Világosságért</i>
<i>Deo duce</i>	<i>Isten vezetésével</i>
<i>sub Cruce</i>	<i>a Keresztet hordozva</i>
<i>pugnat”</i>	<i>küzd”</i>

Sélyei István pápai prédikátor, dunántúli szuperintendens gályarab halála előtt, a fiatal prédikátoroknak

I.

Konfesszorok és mártírok az emberiség kezdetétől fogva voltak, lesznek és – a szólásszabadság mai „hős” korában is – vannak. Ezt a helyzetet semmiféle emberi „-izmus” nem szüntetheti meg. 1964-ben Chateau de Bossey-ben (Svájc) tartott szemináriumi előadásom címéül adtam a következőt: „Az állam garantálhatja a szólásszabadságot, de nem tagadhatja a mártíromsághoz való jogot”. Hosszú magyarázatot kívánt e kijelentés...

Antiochiai Ignatius püspök hajón – útban Róma felé (ahol cirkuszi játékok során oroszlánok elé vetették) – írja Szmirnai Polykarpusznak, püspöktársának: „A keresztyének vére **MAGVETÉS**”. Miért? A választ keresve az ifjabb Pliniusra utalunk. Traianus császár meghódítván Daciát (az ottani mesés méretű aranybányákat s a már kitermelt kincseket megszerzendő) kemény keresztyénüldözést rendelt el. A kincsekből tízezer cirkuszi játékra tellett, s ehhez rengeteg keresztyén vérre volt szükség. Az ifjabb Plinius Bythinia helytartója jelenti: „Az ország legkiválóbb polgárai önként jelentik fel magukat, hogy mártírokká lehessenek”. A császár nagy bölcsességről tett tanúságot. Rendelkezett: „Ha valakit keresztyénség miatt feljelentenek, ügyét ki kell vizsgálni a törvény szerint. Ám aki önmagát jelenti fel, azzal nem kell foglalkozni...!”

A „cirkuszigazgatók” azonban azóta sem mehettek szabadságra... – A római időszámítást felváltotta a keresztyén időszámítás (Győztél, Gallileai!) s vele népvándorlás, tatárjárás, törökdúlás, Habsburg uralom (sok tízezer embert öltek meg zsoldosaik a három részre szakított Magyarországon). Vagy beszéljünk inkább Közép- és Dél-Amerikáról, vagy az európai vallás- és nem vallásháborúkról el egészen Rajk Lászlóig vagy Nagy Imréig?

A „Negyvenegy prédikátor” című ötkötetes írásomban kétszázhatvan magyar református lelkész mártíriumáról írok sok százezer kilométer utánjárás nyomán. Három gépkocsi ment tönkre. Minden biztonnal még ennyi mártír életét – pontosabban mártíromságának körülményeit – is fel lehetne tární fényképekkel, dokumentummásolatokkal. Ám a leszármazottak még manapság is félnek, sőt egyesek rettegnek (pl. Faragó Ferenc hercegszöllősi lelkész hozzátartozói, kinek először a két fülét vágták le, majd mindkét kezét. Tették ezt felsőbb utasításra a titoista partizánok).

Minderről általában hallgat a közvélemény. „Nem vagyunk illetékesek, csak a besúgók felkutatására.” Közben Hetényi Varga Károly ezerkétszáz katolikus papot, szerzetest, apácát tart nyilván és emleget szinte naponként úgy, hogy az ország népessége (reformátusok s főemberek) úgy tartja nyilván véres éveket: katolikusok adták a mártírokat, a reformátusok pedig besúgók voltak, 75% véleménye mellett

nem lehet megjegyzés nélkül elmenni... Minderre emberi agy magyarázatot nem adhat. Mondhatnánk cinikusan, „*hát ilyen a világ*”.

Először is a fogalmakat kell tisztázni, illetve visszaadni eredeti jelentésüket. A Theologisches Wörterbuch zum Neuen Testament, azaz több száz tudós körülbelül húszévi munkája segít ebben. A mű még japán nyelven is megjelent.

Hit nélkül mondhatná valaki, „*ha van Isten, nem engedné ezt meg*”. Vagy hiba történt a világteremtés alkalmával. Vagy Isten nem előrelátó. Hiszen ha „*képére és hasonlatosságára*” teremt embert, akkor miért van mindez? Vannak, akik még ma is a dualista hatások alatt gondolkodnak. A titkok Istenéi. Nincs olyan emberi agy, amely ezeket megfejtené.

Nem szólunk arról a tudatos, tervszerű nyelvrontásról, melyet a hitlerizmus, a leninizmus, Sztálin és veje, Zsdanov, valamint sok ezer „*marxista filozófus*” művelt. Sok a tisztáznivaló!

Csak itt s most egyetlen példát említünk, a „*BETHLEHEMI CSILLAG*” esetét. Az orosz muzsik mélyen vallásos volt. Nélküle Lenin szóhoz sem juthatott volna. A bolsevikoknak csillag lett a jelképe. Jézus Krisztus bethlehemi születéshelye fölé épített hatalmas templomon három óriás ötágú csillag látható: „*Jesous Christos Theou Hüiosz: Szótér* [Jézus Krisztus Isten fia a Megváltó]. Lenini értelmezésben: „*Föl, Föl, ti rabjai a Földnek!*” A szegény muzsik arra gondolt: ez az ember a mi emberünk! A Vörös téri felvonulások (Gulágra kerülsz, ha nem mész el!) is a kazanyi Szűzanya tiszteletére rendezett körmenetek gyatra utánzatai. Egyébként minden orosz templom kegyszerein ott látható a vörös alapon az ötágú csillag. Csak éppen Jézus vére utal!

Sajnos Hitler is, Sztálin is és a világ utolsó fél évezredének minden despotája az Inquisitiótól tanulta a módszereket. E gyakorlati jelenségekhez történelemhamisítás kellett. Megszületett a Habsburg-magyar történelemhamisítás. Ebből profitált a materialista, marxista történelemoktatás. Így eshetett meg az, hogy történelemtanárok körében vita kerekedhetett abból, hogy ki részesült előbb a keresztségben: István avagy Vajk...? Arról pedig végképpen nem volt fogalmuk, hogy a magyar elit már 741-ben a krími karaiták hatására a „*TANAK*” (Ószövetség) hatása alá került. Hitviláguk zsidó – pontosabban (!) – izraeli hatás alá került, ami áthatotta kultúrájukat, születőben lévő egységes nyelvüket. Kikerülhetetlen választás előtt álltak. Vagy Perzsiából jövő muszlimok, vagy Bizáncból érkező ortodoxok hatása alá kerülnek. Mindkettő mögött hatalmas birodalmak, hadseregek álltak. Ők döntötték el, hogy államhatalom nélküli – zömmel nem sémi – karaitákhöz csatlakoznak. Innen válik érthetővé anyanyelvünk sok érdekessége, pl. a duális használata. (Magyar embernek fél keze van, amputált lábú féllábú. A duális használatára utal a „*fele-ség*”, „*ketten lesznek egy testté*” és a kettős fejedelemség is.)

II.

A fogalmak tisztázása után kezdetünk csak történelemszemléletünk korrigálásához. Kr. u. 1000. előtt a magyar keleti rablóhad a Nyugat szemében. Majd a már létező nyugati hatalmak és a pápaság a magyart valamely birodalomba betagolható, még nevelhető népnek tekinti. A gyászévűtized, majd az 1681-es országgyűlés után a Habsburg történelem(át)írás következik. Ezt használja fel a marxista, materialista téveszme.

Gondoljunk az evangélium egyik csúcsára: bethlehemi szózatra – „*Dicsőség Istennek, békesség embernek*”. Ennél súlyosabb hadüzenet nem hangzott el a világon. Itt nem majdani karácsonyfákról, angyalhajról, vacsorákról van szó. Kr. e. 27-ben lett Augustust istenné avatták. Ma már ki gondol erre? Pedig ez az az év oly szent volt, hogy a római naptárból is kimaradt. A program: PAX. Római kardok, nyilak lehetnek e pax kizárólagos alapjai!

Aki konfesszor, majd mártír, akaratlanul – mi úgy gondoljuk, szándékosan – hadat üzent Rómának. Hány elődje és utóda volt eddig Rómának!?

A fejre állított európai Habsburg történelemhamisítást maximális mértékben kiaknázta a véráztatott kommunista-materialista történelemszemlélet. Ami ott összeesküvés („*Wesselényi-összeesküvés*”), az valójában alkotmányos jogalapú cselekvés, s viszont. A confessio, azaz a krisztusi igénynek megfelelés, s annak megvalósítása kultúrában, társadalomban, gazdasági helyzetben és utópista, ötletelt tervekben.

A hit és hitetlenség igen találékony a rosszban. Hitünk azonban nem agytermék, hanem isteni ajándék, hogy „*harcot vívjunk*”.

Amikor másfélezer év során megjelent a pénz, a hatalom – feledésbe ment a misszió, a tanítvánnyá tétel. Akkor már zömmel a stallumok elosztásáról, birtokviszonyokról esett szó. Azonban kié a hatalom?

III.

Augustus Kr. e. 27-ben istennek minősítette magát. Ezt az évet a római időszámításba nem vették be. Mi ez, ha nem a politikai hatalom aláasása? Békesség, azaz Pax minden embernek. Ez a kezükben lévő vas műve. Ha nem az izraeli Jahve úré lenne a fenség, s nem az ő kőbe vésett, töretlenebb törvénye lenne a Pax alapja, az angyali-kozmikus üzenet, akkor Jahve és Augustus és az utóbbi minden utóda és elvtársa „*szent*” co-existenciában élnének? Jézus számos szava félreérthetetlenül megerősítette ezt a kozmikus üzenetet.

Keresztyénség és a különböző eddig volt és a jövőben kiagyalt politikai és gazdaság-izmusok óhatatlan útítársa az üldözés és konfesszió és mártírium. Egy esetben lenne Pax: ha a keresztyének méltatlanokká válnának nevükre. Ez sajnos Kr. u. 313-ban a milánói ediktummal megvalósult: ettől fogva már nem Máté 28,18-ra gondoltak a hatalmasok, hanem a pénzre, erőre, a hatalomszerzésre. Különösen a Kárpát-medencében.

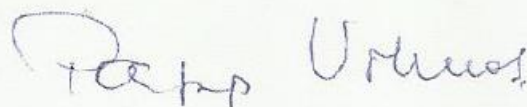
A mártíria nemcsak kegyes szertartásokra, imákra, bibliamagyarázatokra, papi, szerzetesi közösségekre vonatkozó abszolút elkötelezettség. Az élet minden területére érvényes. Ütközetek milliói zajlottak e téren. Hogyha csak ámenről és hallelujáról lenne szó... Ott van azonban Krisztus utolsó evilági hadparancsa: „*Nékem adatott minden hatalom... tegyetek tanítványotokká*” (nem tanítványokká!) A hadparancs megtagadása főbelövással jár (utalás Edinburgh-ra).

„Ne bánts a magyart! Szegény magyar nemzet, annyira jutott-e ügyed, hogy senki ne is kiáltson fel utolsó veszedelmeden? Hogy senkinek ne keseredjék meg szíve romlásodon? Hogy senki utolsó halállal való küszködéseden egy biztató szót ne mondjon? Egyedül legyek-e én őrállód, vigyázód, ki megjelentsen veszedelmedet? Nehéz ugyan ez a hivatal nékem, de ha az Isten az hazámhoz való szeretetet reám tette, ímé kiáltok, ímé üvöltök: hallj meg engem, élő magyar, ihon a veszedelem, ihon az emésztő tűz!”

[Zrínyi Miklós: Ne bánts a magyart – Az török áfium ellen való orvosság (részlet)]

Budapest 2016 február 20

tisztelő nive

Papp Vilmos *1932-†2016

a témakört bevezető posztumusz előadása, 2016. július 15.

'56 és a XX. század magyar református lelkészváltásai

Felsőőr/Oberwart, a NyEMRLSz Hittudományi tanácskozásán